

Sygn. akt VI P 950/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2015r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Brzozowska

Ławnicy: Halina Bartosiak, Genowefa Miotk-Hetnerowska

Protokolant: sekr. sądowy Mirosława Marszałek

po rozpoznaniu w dniu 27.11.2015r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa E. R.

przeciwko U. O.(...)

o odszkodowanie

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powódki E. R. na rzecz pozwanej U. O. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI P 950/14

UZASADNIENIE

Powódka E. R. pozwem skierowanym przeciwko U. O.(...)wniosła o zasądzenie odszkodowania w kwocie 5.040 zł za nieuzasadnione wypowiedzenie umowy o pracę.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości.

Sąd ustalił, co następuje:

Powódka E. R. zatrudniona została u pozwanej U. O., prowadzącej Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej (...) w G. na podstawie umowy o pracę od dnia 01.04.2006r. na stanowisku asystentki stomatologicznej w pełnym wymiarze czasu pracy.

(dowód: umowa o pracę k.3B, k.8B akt osobowych powódki)

Współpracownicy powódki zauważyły, iż dokonuje ona sterylizacji materiałów jednorazowych (kliny). Powodowało to konieczność ponownej sterylizacji narzędzi – bez materiału jednorazowego.

(dowód: zeznania świadka K. B. k.48, k.49-40,

zeznania świadka K. J. k.48, k.51,

zeznania świadka J. R. k.75, k.76-77v,
zeznania świadka A. M. k.75, k.77v-78v,
zeznania pozwanej k.75, k.79v, k.37-39)

Zdarzały się sytuacje popełniania przez powódkę błędów przy pakietowaniu narzędzi.

(dowód: zeznania powódki k.

zeznania świadka K. B. k.48, k.49-50,
zeznania świadka A. R. k.75, k.79,
zeznania pozwanej k.75, k.79v, k.37-39)

Inne asystentki stomatologiczne pracujące u pozwanej zwracały powódce uwagi, że nie powinna sterylizować materiałów jednorazowych, że należy prawidłowo pakietować narzędzia stomatologiczne. Informacje o sterylizacji przez powódkę materiałów jednorazowych oraz o błędach przy pakietowaniu narzędzi zostały przekazane menadżerce, która przeprowadziła rozmowę z powódką.

(dowód: zeznania świadka K. J. k.48, k.51,

zeznania świadka A. M. k.75, k.77v-78v)

Niektórzy pacjenci skarżyli się, że powódka niedelikatnie posługuje się ssakiem.

(dowód: zeznania świadka A. M. k.75, k.77v-78v,

zeznania świadka K. B. k.48, k.49-50,
zeznania świadka A. R. k.75, k.79,
zeznania pozwanej k.75, k.79v, k.37-39)

W dniu 31.10.2014r. odbyło się spotkanie pozwanej i powódki z udziałem K. B.. W trakcie tego spotkania pozwana poinformowała powódkę, że nie widzi możliwości dalszej współpracy, bowiem są zastrzeżenia do pracy powódki. Pozwana wskazała, że powódka sterylizuje materiały jednorazowe, popełnia błędy przy pakietowaniu narzędzi. Poinformowała powódkę, że pacjenci skarżą się na niedelikatne działanie powódki (zbyt głębokie włożenie ssaka pacjentowi).

(dowód: zeznania powódki k.75, k.79v, k.35-37,

zeznania pozwanej k.75, k.79v, k.37-39,
zeznania świadka K. B. k.48, k.49-50)

Następnie pozwana złożyła powódce pisemne oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę za wypowiedzeniem. Treści oświadczenia wskazano, że przyczyną wypowiedzenia jest naruszenie przez powódkę obowiązków pracowniczych w takim stopniu, który nie uzasadnia jeszcze rozwiązania umowy o pracę z winy pracownika w trybie art.52§1 pkt 1 k.p. Pozwana wskazała, że powódka nie wywiązywała się z obowiązków polegających na:

1. Nienależycie wykonywanych obowiązków wynikających z umowy o pracę,
2. Braku umiejętności organizacyjnych,

3. Nieporadności pracownika, który z przyczyn niezawinionych nie może sprostać obowiązkowi,

4. Naruszenie przez pracownika obowiązku dbałości o dobro pracodawcy przejawiające się brakiem przepływu informacji w przedsiębiorstwie, które skutkuje szkodą pracodawcy.

Pozwana wskazała, że zależy jej, aby stworzyć zespół ludzi, którzy mają satysfakcję z pracy w tej firmie oraz są w stanie dostosować się do nowych standardów i potrzeb pracodawcy, który pragnie świadczyć usługi stomatologiczne na najwyższym poziomie. Zatem wypowiedzenie uwzględnia uzasadniony interes pracodawcy. Pracodawca ma prawo do zatrudniania pracowników, którzy dają najlepszą gwarancję wykonywania obowiązków, w sposób przez niego oczekiwany. W związku z tym nie można ograniczać jego prawa do właściwego doboru pracowników poprzez ograniczanie wypowiedzania umów o pracę.

(dowód: oświadczenie o wypowiedzeniu k.1C akt osobowych powódki)

Miesięczne wynagrodzenie powódki wynosiło 1680 zł. Brutto.

(dowód: zaświadczenie k.30)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlega oddaleniu.

Okoliczności faktyczne w sprawie Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w toku postępowania, zeznania świadków A. R., M. K., J. R., A. M., K. J., I. P., K. B., J. B. oraz zeznania stron (w zakresie uznanym za wiarygodne).

Zeznaniom świadka I. P. Sąd przyznał walor wiarygodności, bowiem są one logiczne, przekonywujące. Treść zeznań świadka nie zawiera rozbieżności, jest jasna, a także koreluje z innymi dowodami w sprawie, w tym m.in. z zeznaniami świadków A. R., K. B..

Zeznania świadka K. B. zostały przez Sąd uznane za wiarygodne, gdyż cechują się koherencją, logiką i mają przekonywający charakter. Zeznania świadka, zwłaszcza w zakresie dotyczącym okoliczności złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu, konwenują z zeznaniami pozwanej. Relacja świadka odnośnie zgłaszania zastrzeżeń do pracy powódki pozostaje w zgodzie z zeznaniami świadków K. J., A. M., J. R., M. K..

Sąd ocenił jako wiarygodne zeznania świadka K. J.. Relacja świadka jest jasna, nie zawiera wewnętrznych sprzeczności. Cechuje się logiką i koherencją. Nadto treść zeznań świadka znajduje potwierdzenie i uzupełnienie w innych dowodach w sprawie, w tym w zeznaniach świadków K. B., I. P., M. K., A. M., J. R.. Brak jest podstaw do podważania wiarygodności i mocy dowodowej zeznań świadka.

Zeznaniom świadka M. K. Sąd przyznał walor wiarygodności, gdyż zeznania te są logiczne i przekonywujące. Relacja świadka cechuje się spójnością, nie zawiera wewnętrznych rozbieżności. Nadto pozostaje w zgodzie z zeznaniami świadków K. J., A. M., J. R..

Zeznania świadka J. B. zostały przez Sąd uznane za wiarygodne, bowiem odnoszą się one do opisu współpracy świadka z powódką, do której świadek nie miała zastrzeżeń. Nie wpływa na ocenę wiarygodności zeznań świadka okoliczność, iż nie znajdują one odzwierciedlenia w innych dowodach w sprawie odnośnie oceny pracy powódki. Świadek bowiem przedstawiła własne spostrzeżenia na temat pracy powódki, wskazując na brak wiedzy, czy inne osoby zgłaszały uwagi co do sposobu wywiązywania się przez powódkę z obowiązków. Jednocześnie zeznania te nie mogą stanowić podstawy podważenia wiarygodności i mocy dowodowej innych dowodów, bowiem zeznania świadka stanowią jej subiektywną relację.

Sąd przyznał walor wiarygodności zeznaniom świadka A. R., gdyż są one logiczne i przekonywujące. Świadek wyraźnie wskazuje w treści swoich zeznań informacje uzyskane bezpośrednio, od zdarzeń czy okoliczności znanych

z zasłyszania. Wskazuje to na rzetelność relacji świadka i brak do konfabulowania. Zeznania świadka korelują z zeznaniami świadków A. M., M. K., K. J., I. P. i K. B..

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka A. M. z uwagi na ich wewnętrzną koherencję, niezmiennosć oraz zbieżność z innymi dowodami w sprawie. Zeznania świadka są jasne i nie budzą wątpliwości. W zakresie zastrzeżeń do pracy powódki, zwłaszcza w zakresie sterylizowania materiałów jednorazowych, niewłaściwego kompletowania narzędzi, czy sytuacji omyłkowego zarejestrowania pacjenta treść zeznań świadka znajduje potwierdzenie i uzupełnienie w zeznaniach świadków K. J., K. B., M. K. i J. R.. Brak jest podstaw do podważania wiarygodności i mocy dowodowej zeznań świadka w tej części.

Zeznania świadka J. R. Sąd ocenił jako wiarygodne w przeważającym zakresie. Sąd przyznał walor wiarygodności zeznaniom świadka odnośnie zatrudnienia u pozwanej, rodzaju wykonywanej pracy, kontaktu służbowego z powódką. W tym zakresie zeznania świadka mają charakter niekwestionowany i korelują z pozostałym materiałem dowodowym. Brak jest podstaw do podważania wiarygodności zeznań świadka odnośnie zdarzeń związanych z ewidencjonowaniem przez powódkę niewłaściwych form płatności przez pacjentów. Okoliczność ta została potwierdzona również przez innych świadków. Jako wiarygodne należy ocenić zeznania świadka odnośnie omyłek przy rejestracji pacjentów. Zeznania świadka są spójne w tym zakresie i obiektywne, a także korelują z zeznaniami świadka A. M.. Z pewną ostrożnością Sąd podszedł natomiast do zeznań świadka odnośnie informowania przez powódkę o cenie aparatu ortodontycznego. Z zeznań świadka wynika, że została podana cena 1.500 zł, zaś koszt aparatu zaczynał się od kwoty 1.700 zł. Świadek wskazywała na błędną informację udzieloną przez powódkę, jednakże biorąc pod uwagę fakt, iż nie była bezpośrednio obecna przy zdarzeniu, zaś twierdzenia świadka oparte są na wnioskowaniu z pewnych okoliczności, zeznania te – aczkolwiek nie można negować ich szczerości – nie mogą zostać ocenione jako miarodajne, bowiem obarczone są możliwością wystąpienia błędu w rozumowaniu.

Zeznaniom powódki Sąd dał wiarę częściowo. Sąd uznał za wiarygodne zeznania powódki odnośnie zatrudnienia u pozwanej oraz okoliczności złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu, w tym wyjaśnienia przyczyn rozwiązania stosunku pracy. W tym zakresie zeznania powódki mają charakter niekwestionowany i znajdują potwierdzenie w innych dowodach w sprawie, w tym w dokumentach oraz zeznaniach pozwanej i świadka K. B.. Sąd odmówił natomiast wiarygodności zeznaniom powódki, że nie było zastrzeżeń do jej pracy, nie zwracano jej uwag co do sposobu wykonywania obowiązków. Zeznaniom tym przeczą zgodne zeznania świadków M. K., A.M., J. R., K. J.. W tych warunkach zeznania powódki nie mogą zostać ocenione jako wiarygodne. Zdaniem Sądu ich treść podyktowana jest interesem procesowym powódki i chęcią uzyskania korzystnego dla siebie rozstrzygnięcia sprawy.

Przy ocenie zeznań pozwanej należy mieć na względzie, iż są one bardzo emocjonalne, w związku z tym są dość chaotyczne, nie zachowują chronologii i spójności relacji. Jednakże w odniesieniu do zastrzeżeń do pracy powódki, o których pozwana została poinformowana i które następnie stały się podstawą wypowiedzenia powódce umowy o pracę, o czym pozwana poinformowała powódkę, zeznania pozwanej są konsekwentne, logiczne i przekonujące, a także znajdują potwierdzenie w innych dowodach w sprawie.

Jako wiarygodne Sąd ocenił dokumenty zgromadzone w toku postępowania. Ich treść i autentyczność nie były przez strony kwestionowane; również i Sąd nie znalazł podstaw do deprecjonowania ich wiarygodności w rozumieniu art.245 k.p.c.

Sąd oddalił pozostałe wnioski dowodowe stron. Powódka wniosła o przesłuchanie świadków D. A. i A. M. (1). Lekarze ci zakończyli świadczenie pracy na rzecz pozwanej w 2013r., a zatem w znacznym odstępie czasowym przed rozwiązaniem z powódką umowy o pracę. Z uwagi na duży interwał czasowy od rozwiązania z powódką umowy o pracę, świadkowie ci nie dysponują wiedzą odnośnie wykonywania przez powódkę pracy w ostatnim roku zatrudnienia. Z tych względów, na podstawie art.217§3 k.p.c., Sąd oddalił te wnioski dowodowe. Dodatkowo jedynie można zauważyć, iż art.227 k.p.c. nie może być przedmiotem naruszenia sądu, gdyż przepis ten nie jest źródłem obowiązków ani uprawnień jurysdykcyjnych, lecz określa jedynie wolę ustawodawcy ograniczenia kręgu faktów, które mogą być

przedmiotem dowodu w postępowaniu cywilnym (por. wyrok SN z 10.05.2012r., II PK 220/11, LEX nr 1211159, wyrok SN z 04.11.2010r., III UK 25/10, LEX nr 794799 wyrok SN z 25.06.2008r., II UK 327/07, LEX nr 496393).

Poza sporem jest, że pozwana złożyła powódce pisemne oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę za wypowiedzeniem. Treści oświadczenia wskazano, że przyczyną wypowiedzenia jest naruszenie przez powódkę obowiązków pracowniczych w takim stopniu, który nie uzasadnienia jeszcze rozwiązania umowy o pracę z winy pracownika w trybie art.52§1 pkt 1 k.p. Pozwana wskazała, że powódka nie wywiązywała się z obowiązków polegających na:

5. Nienależyte wykonywanych obowiązków wynikających z umowy o pracę,
6. Braku umiejętności organizacyjnych,
7. Nieporadności pracownika, który z przyczyn niezawinionych nie może sprostać obowiązkom,
8. Naruszenie przez pracownika obowiązku dbałości o dobro pracodawcy przejawiające się brakiem przepływu informacji w przedsiębiorstwie, które skutkuje szkodą pracodawcy.

Pozwana wskazała, że zależy jej, aby stworzyć zespół ludzi, którzy mają satysfakcję z pracy w tej firmie oraz są w stanie dostosować się do nowych standardów i potrzeb pracodawcy, który pragnie świadczyć usługi stomatologiczne na najwyższym poziomie. Zatem wypowiedzenie uwzględnia uzasadniony interes pracodawcy. Pracodawca ma prawo do zatrudniania pracowników, którzy dają najlepszą gwarancję wykonywania obowiązków, w sposób przez niego oczekiwany. W związku z tym nie można ograniczać jego prawa do właściwego doboru pracowników poprzez ograniczanie wypowiedzania umów o pracę.

Bezsprzecznie oświadczenie o wypowiedzeniu zostało złożone w formie pisemnej, a więc spełniony został wymóg z art.30§3 k.p.

Zgodnie z dyspozycją art.30§4 k.p. w treści oświadczenia o wypowiedzeniu umowy o pracę na czas nieokreślony winna zostać wskazana przyczyna uzasadniająca wypowiedzenie. Przyczyna ta powinna być istniejąca, rzeczywista i konkretna. Wymóg wskazania przez pracodawcę konkretnej przyczyny wypowiedzenia umowy o pracę nie jest równoznaczny z koniecznością sformułowania jej w sposób szczegółowy, drobiazgowy, z powołaniem opisów wszystkich faktów i zdarzeń, dokumentów, ich dat oraz wskazaniem poszczególnych działań, czy zaniechań, składających się w ocenie pracodawcy na przyczynę uzasadniającą wypowiedzenie umowy o pracę. Wymóg konkretności przyczyny może być spełniony również poprzez wskazanie kategorii zdarzeń, jeżeli z okoliczności sprawy wynika, że szczegółowe motywy wypowiedzenia są pracownikowi znane, na przykład, z racji zajmowanego stanowiska i związanego z nim dostępu do informacji zakładu, czy też stopnia wykształcenia i poziomu kwalifikacji zawodowych (por. wyrok SN z dnia 4.11.2008r., I PK 82/08, LEX nr 489012).

W przedmiotowej sprawie treść oświadczenia pracodawcy o wypowiedzeniu powódce umowy o pracę została zredagowana w sposób dość nieporadny. Jednakże z jego treści wynika jasno, że przyczyną wypowiedzenia powódce umowy o pracę jest nienależyte wykonywanie przez nią obowiązków pracowniczych, brak umiejętności organizacyjnych, nieporadność powódki, która nie może sprostać swoim obowiązkom, brak przepływu informacji z przedsiębiorstwie pracodawcy. Przyczyny te zostały określone w sposób dość ogólny, bez kategoryzacji choćby określonych typów zdarzeń, czy zachowań, które pracodawca ocenił jako dające podstawę do rozwiązania stosunku pracy. Podkreślić jednak trzeba, iż brak konkretyzacji przyczyny uzasadniającej rozwiązanie umowy o pracę (art. 30 § 4 KP) nie stanowi podstawy roszczenia o przywrócenie do pracy albo o odszkodowanie, jeżeli pracodawca w inny sposób zapoznał pracownika z tą przyczyną (por. wyrok SN z dnia 26.05.2000r., I PKN 670/99, OSNP 2001/22/663). Nadto należy mieć na względzie, że konkretność wskazania przyczyny uzasadniającej wypowiedzenie umowy o pracę (art. 30 § 4 KP) należy oceniać z uwzględnieniem innych, znanych pracownikowi okoliczności uściślających tę przyczynę (wyrok SN z dnia 2.9.1998r., I PKN 271/98, OSNP 1999/18/577).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt sprawy niniejszej stwierdzić należy, iż w czasie składania oświadczenia o wypowiedzeniu powódce umowy o pracę pozwana przedstawiła powódce szczegółowe okoliczności, które legły u podstaw decyzji pracodawcy. Jak podała powódka, pozwana poinformowała powódkę, że lekarze i koleżanki skarżą się na sposób wykonywania przez powódkę obowiązków, na konieczność ponownego wykonywania po powódce czynności, na pomyłki przy pakowaniu narzędzi. Pozwana wskazała, że pacjenci skarżą się na niedelikatną asystę powódki przy zabiegach (zbyt głęboko włożony ssak) – k.36. Również pozwana podała, że omówiła z powódką konkretne przykłady zastrzeżeń do jej pracy. Okoliczność ustnego szczegółowego wyjaśnienia ogólnych sformułowań zawartych w treści oświadczenia o wypowiedzeniu potwierdziła także świadek K. B..

W tych warunkach, zdaniem Sądu, uznać trzeba, iż wymóg z art.30§4 k.p. został spełniony.

Materiał dowodowy zgromadzony w toku postępowania potwierdza niewłaściwe wykonywanie przez powódkę obowiązków pracowniczych. Z zeznań pozwanej oraz świadków K. B., K. J., A.M. i M. K. wynika, że powódka sterylizowała materiały jednorazowe (niepodlegające więc sterylizacji). Pozwana i świadkowie zgodnie wskazywali kliny, które – stanowiąc materiał jednorazowy – były przez powódkę poddawane sterylizacji. W zeznaniach pozwanej oraz świadków A. R., M. K., A.M. znajduje także potwierdzenie okoliczność, iż pacjenci skarżyli się na sposób posługiwania się przez powódkę ssakiem (brak delikatności). Z zeznań świadków wynika również fakt popełniania przez powódkę błędów przy pakietowaniu narzędzi, co powodowało konieczność ponownego ich pakietowania (i sterylizacji). Na okoliczność tę wskazywały w swoich zeznaniach K. B., K. J., A. M.. Z zeznań K. J. i A. M. wynika także konieczność wykonywania czynności po raz kolejny. Świadkowie K. J., A. M., M. K. zgodnie zeznały, iż zwracały powódce uwagę na to, by nie sterylizowała materiałów jednorazowych i by właściwie pakietowała narzędzie; zastrzeżenia te przekazywane były również przełożonej (menagerowi). Z zeznań świadków K. B., K. J., J. R. wynika, że zdarzały się również sytuacje niewłaściwego umawiania pacjentów przez powódkę (np. na tę samą godzinę), czy też nieprawidłowego ewidencjonowania zapłaty (np. gotówka zamiast karta płatnicza). Jednakże nie wynika z materiału dowodowego, by te okoliczności również zostały przywołane w czasie składania przez pozwaną oświadczenia o wypowiedzeniu powódce umowy o pracę.

W tych warunkach uznać trzeba, iż powódka w sposób niewłaściwy wykonywała niektóre ze swoich obowiązków, że były zgłaszane uwagi do jej pracy, w tym w szczególności co do sterylizowania i pakietowania materiałów jednorazowych oraz niewłaściwego pakietowania narzędzi. Okoliczności te przywołane zostały przez pozwaną przy wypowiedzaniu powódce umowy o pracę. Mogą one stanowić uzasadnioną przyczynę wypowiedzenia umowy o pracę. Zauważyć bowiem należy, iż przyczyna wypowiedzenia umowy o pracę nie musi mieć szczególnej wagi czy nadzwyczajnej doniosłości skoro wypowiedzenie jest zwykłym sposobem rozwiązania bezterminowego stosunku pracy. Brak oczekiwanej przez pracodawcę dbałości, staranności i uwagi w wykonywaniu obowiązków pracowniczych uzasadnia wypowiedzenie pracownikowi umowy o pracę (por. wyrok SN z dnia 4.12.1997r., I PKN 419/97, OSNP 1998/20/598).

Powyższe rozważania dają asumpt do stwierdzenia, że rozwiązanie z powódką umowy o pracę było uzasadnione w rozumieniu art.45§1 k.p.

Z powyższych względów, na podstawie art.45§1 k.p. a contrario, Sąd oddalił powództwo.

Sąd orzekł o kosztach zastępstwa procesowego.

Rozważając kwestię kosztów procesu, w pierwszej kolejności należy wskazać, iż stosownie do treści art.98§1kpc, strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony (§3).

Ostateczny wynik sprawy decyduje o obowiązku zwrotu kosztów procesu. Wskazuje on na to, że w zasadzie - (art. 98 § 1 k.p.c.) - strona przegrywająca sprawę ma obowiązek zwrócenia wygrywającemu przeciwnikowi poniesionych przez niego kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia praw lub celowej obrony (por. uzasadnienie postanowienia SN z 11.03.2011r., II CZ 104/10, LEX nr 784918).

Nie może budzić wątpliwości, że w przedmiotowej sprawie stroną przegrywającą (w całości) jest powódka. Zatem, stosownie do treści art.98§§1i3kpc, winna ona zwrócić koszty procesu stronie przeciwnej (pozwanej).

Wysokość kosztów zastępstwa procesowego została ustalona w oparciu o stosownie do treści §11 ust.1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2002r., Nr 163, poz.1349 ze zm.). Wynosi ona 60 zł.